

Tölgyértékesítési protokoll Újfajta kereskedelmi gyakorlat a Zalaerdőnél

Az elmúlt évektől eltérően a tölgy fűrészrönk értékesítésében egy új gyakorlat alakult ki, amely a tulajdonos által kiadott általános érvényű tölgyértékesítési protokollon alapul, és valamennyi állami erdőgazdaságra vonatkozik. Az újfajta kereskedelmi eljárásokat Göber Zoltán kereskedelmi osztályvezető ismertette.

Ez a protokoll meghatározza számunkra a tölgyrönk – kizárólag a fűrészrönk – értékesíté-

– Mivel a két kiemelt állami fűrészüzem elsőként kaphat faanyagot, jelentősen csökken az

üzemek, annak érdekében, hogy a piaci pozíciójukat megtartsák, illetve ki tudjanak szorítani mást a piacról, átrendezve azt. Már érzékelhető, hogy azok az üzemek, amelyek megfelelő anyagi háttérrel rendelkeznek, pénzügyileg stabilak és nagy alapanyag-igényűek, tehát nagyfeldolgozók, a 2015–2016-os termelési sze-

Fotók: Göber Zoltán

sének menetét. A Zalaerdő Zrt. a saját fafeldolgozó üzemének az igényeit figyelembe véve az értékesítést e protokoll szerint végzi. A tulajdonos előtérbe helyezte az állami erdőgazdaságok fűrészüzemeit, kiemelve kettőt: a Bakonyerdő Zrt. franciavágási, illetve a SEFAG Zrt. csurgói fafeldolgozó üzemét. Mindkettőnek továbbfeldolgozó szerepe van, a két erdőgazdaság saját parkettagyárárt látják el. Ezek az üzemek – megelőzve bármilyen külső vevőt – első körben vásárolhatnak, illetve igényelhetnek a társerdőgazdaságoktól tölgyrönköket. A fennmaradó rönkmennyiséget az előírások szerint a megye kisebb üzemeinek, majd a külföldi üzemeknek, végül a kereskedőknek értékesíthetjük, a folyamatokat napi szinten dokumentáljuk és jelentjük a tulajdonosnak. Ezzel a döntéssel valamilyen szinten kizárták az értéksorrendet, és a hazai feldolgozóipart helyezték előtérbe. A környezetünkben, a Nyugat-Dunántúlon, egy túlfutott tölgykeresleti piac van, most már négy-öt éve, ami olyan magas piaci átlagár feletti tölgy átlagárakat eredményezett, amelyek elszakadtak a valós piaci lehetőségektől.

– Mit jelent ez?

állami erdőgazdaságoktól piacra jutó tölgy mennyiség. A magánerdőkben termelt tölgy fűrészipari alapanyag mennyisé-

A licit: az ajánlattételi felhívás teljesen nyílt, bárki részt vehet rajta, weboldalunkon hirdetjük. A vevő zárt borítékos ajánlatot tehet a kiírásban szereplő határidőig. Nyílt ajánlatbontás lesz, a nyertes ajánlatot szintén a honlapon fogjuk közzélni. A szállítási szerződéseinktől eltérően előrefizetéses értékesítés lesz, azaz a tölgy elszállítására záros határidőn belül kizárólag az ellenérték megfizetését követően kerülhet sor.

ge is csökkent az utóbbi években, ami szintén az alapanyaghiányt fokozza. Mindez növekvő kereslettel párosulva jelentős áremelkedést eredményezett a piacon.

– **Milyen hatásai várhatók rövid és középtávon a kialakult helyzetnek?**

– Ez a folyamat felárazza a terméket, az alapanyagot, és olyan túlhajtott versenyt idéz elő, amelyben sok esetben veszteséggel vásárolnak az

zonban főként importból látják el magukat.

Jelen pillanatban a magas értékesítési árak még eredménynövelő hatással bírnak. Az importáru belépésével viszont jelentős a kockázata egy időszakos kínálati piac kialakulásának, ami értékesítési nehézségeket is okozhat egyes minőségi osztályokban. A piac átrendeződése a szereplők számának csökkenésével a jövőben monopóliumhelyzetbe juttathat üzemeket, ami szintén az árak csökkenését eredményezheti.

A folyamatok alakulásához hozzájárul még az is, hogy két szomszédos erdőgazdaság, a Szombathelyi Erdőgazdaság Zrt. és a SEFAG Zrt. liciten értékesíti a tölgyrönkjét. Előbbi az értékes rönköket, míg utóbbi a teljes tételét. Ennek következtében a fűrészüzemeknek nincsenek éves szerződéseik, nem biztosított a folyamatos alapanyag-ellátás, ezért nagyon sok üzem a kockázatos vásárlások helyett inkább más forrásokból próbál árut beszerezni, így tovább csökken a piaci szereplők száma.

– **Milyen változtatásokat tervez a társaság piaci pozícióinak megőrzése érdekében?**

(Folytatás a 2. oldalon.)

Tavaszc-váró

Fotó: Léránt János

Kódgyűjtő kalandjáték

Kirándulás, kincskeresés és nyereményjáték

Egyedi kezdeményezéssel csatlakozott a Zalaerdő Zrt. tavaly az „Év fája” mozgalomhoz, bevonva számos természetkedvelőt. A tét nem kevesebb volt, mint egy 55 ezer forintos üdülési utalvány, s ezért nem kellett mást tenni, mint az általunk kiválasztott tíz kocsányos tölgyet GPS-koordináta segítségével megkeresni a társaság által kezelt erdőkben.

Az ötlet megálmodói és megvalósítói Dózsa László és Povics Noémi kollégáink voltak, akiknek az erdészeteink segítettek kiválasztani azt a tíz kocsányos tölgy egyedet, amelyekhez végül a kódot rejtő táblák kerültek. A játék menetét és a fák jelölő GPS-koordinátákat a vállalkozó kedvű versenyzők weblapunkon nézheték meg április közepétől, s miután begyűjtötték a legfontosabb információkat, már útnak is indulhattak. Ki gyalog, ki kocsival, ki kerékpárral.

Természetesen azok is kaptak ajándékot,

akik a tízből csak néhányat (de minimum hármat) kerestek fel. Minél több fát találtak meg a kijelöltek közül, annál több ajándék ütötte a markukat (bögre, base-

végig az utat kerékpárral; mint mondta, eddig még sosem nyert semmit. Az utalványt a decemberi nyílt nap keretében vehette át az obornaki Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskolában, ahol kézművesfoglalkozással és a kocsányos tölgyet bemutató interaktív előadással vártuk az érdeklődőket.

– Nem titkolt célunk volt a játékkal, hogy azokat is „kiküldjük” a természetbe, akik egyéb-

Németh Zsolt – A Nénai tölgy

ballsapka, könyv stb.).

Aki mind a tízet megtalálta, és beküldte a hozzájuk tartozó kódokat, indulhatott a fődíjért. Ez utóbbi 28 főnek sikerült (illetve minimum 28-nak, mivel egy családon belül egy kódgyűjtő lapot fogadtunk el), s közel ennyien voltak a többiek is.

A sorsoláskor a szerencse a tőfeji Varga Szabánának kedvezett, aki párjával együtt kalandozta

ként nem biztos, hogy elindultak volna... – mondta Povics Noémi, a Nyitnikék vezetője. – Azokra is büszkék vagyunk, akik csak néhány fát kutattak fel, hiszen a fák távolsága egymástól légvonalban 150 kilométer, közúton 200 kilométer, aki pedig több alkalommal indult el, az legalább 250 kilométert megtett, mire összegyűjtötte az összes kódot.

A játékra nemcsak zalaiaiak vállalkoztak, egyebek mellett budapesti és szegedi címről is érkeztek kódgyűjtő lapok. Szegedről dr. Pósfai György juttatta el hozzánk az általa összegyűjtött kódokat. Tavaly májusban két nap alatt kereste fel az összes fát. Róla érdemes tudni, hogy weblapján (dendromania.hu) Magyarország legnagyobb famatuzsálemeit sorakoztatja egymás mellé saját fényképekkel illusztrálva, GPS-koordinátákkal, különféle mérési adatokkal...

Steyer Edina

Fotó: Dr. Pósfai György

(Folytatás az 1. oldalról.)

– A Zalaerdő Zrt. úgy döntött, hogy az értékes tölgyválasztékokat továbbra is értéksorrendben viszi piacra, vagyis elsőként a furnéripari, majd a dongaipari és a speciális megrendelésre előkészített, feláras tölgy fűrészipari alapanyagot. Árbevételünk magas eredménytartalma igazolja helyes értékesítési politikánkat. A fennmaradó kommersz fűrészipari alapanyag egy részét azonban mi is liciten kívánjuk értékesíteni, mivel a túlfűtött kereslet miatt nem tudunk minden igényt kielégíteni. Egy példa: a rendelkezésre álló tölgy fűrészipari alapanyagra csak a megyei fűrészüzemek részéről közel öt-hatszoros igény van, mint a rendelkezésre álló mennyiség. Ha ebből az alacsonyabb értékű választékból egy jelentős arányt meghívásos liciten értékesítünk ajánlattételi felhívás keretében, akkor előreláthatólag többteredményt tudunk elérni. Terveink szerint 2016-ban 2700 m³ tölgyrönköt fogunk licitre bocsátani. A tapasztalatok összegzését követően döntünk arról, hogy továbbra is alkalmazzuk-e ezt az értékesítési formát.

A fűrészipari termékek esetében általánosságban el-

Tölgyértékesítési protokoll

Újfajta kereskedelmi gyakorlat a Zalaerdőnél

mondható, hogy kereslettel piacon dolgozunk, amit az áru-alap csökkenése okoz. A rönkválasztékok esetében 2–8%

közötti áremelést tudunk elérni, ellentétben például a sarangolt ipari választékokkal, amelyeknek ára az idei évben

az enyhe téli időjárás és a gazdasági recesszió hatására csökkent.

Steyer Edina

Utazás Kiállítás

A 39. alkalommal megrendezett turisztikai seregszemlén – most először – a Zalaerdő Zrt. is képviseltethette magát a több száz belföldi és határon túli kiállító között. A Hungexpo Budapesti Vásárcsopontban március 3–6. között tartott kiállításon két standon is népszerűsíthettük közjóléti létesítményeinket, szálláshelyeinket, erdei iskoláinkat.

Az egyik lehetőség a 22 állami erdőgazdaság közös standja volt, mely izléses megjelenésével csöppnyi erdei hangulatot varázsolt a zsúfolt csarnokba, és családok sokaságát vonzotta a természetjárás népszerűsítését hivatott standhoz. Az erdőgazdaságok képviselői igyekeztek minél több érdeklődővel megismertetni az utóbbi években az erdőkben történt rengeteg, kisebb-nagyobb turisztikai beruházást. Az erdei vasutakról, kilátókról, erdei szálláshelyekről szóló kiadványok nagyon keresettek voltak, reméljük, hogy hatásukra közjóléti létesítményeink felkeresőinek száma is gyarapodni fog.

Az a megtiszteltetés érte to-

vább a Zalaerdő Zrt.-t, hogy az év ökoturisztikai létesítménye pályázat 2015. évi egyik díjazottjaként egy önálló pultot kapott a Magyar Turizmus Zrt. központi standján, méghozzá díjmentesen. Sokan itt hallottak először az év ökoturisztikai tanösvényéről, a zalakarosi Csiga-túra tanösvényről, amely egy évvel ezelőtti átadója óta igen közkedvelt a térségbe látogató turisták körében. A tanösvény népszerűsítése érdekében új kiadványokkal, valamint egy „csigas” színezővel készültünk, emellett különféle színes prospektusokkal igyekeztünk bemutatni turisztikai fejlesztéseinket és a számtalan kincset tartogató zalai erdőket.

Fürné Kinsztler Anita

A megye egyharmadán

Fakitermelés és -értékesítés a zalaegerszegi erdőszetnél

A zalaegerszegi erdőszet 10.747 hektáron gazdálkodik. Ugyan a részvénytársaság erdőszetei közül nagyságát tekintve a középmezőnyben foglal helyet, fakitermelési lehetőségei a többi egységénél szerényebbek. Ez éves szinten összesen mintegy 52.000 nettó m³ fatömeget jelent, melyből 33.000 m³-t adnak a véghasználatok. A kitermelhető mennyiség az elkövetkező ciklusban várhatóan csökkenni fog, a zalaegerszegi körzet erdőterve 2015-ben lejárt, míg a zalacsányi körzeté ez év végéig érvényes.

A megye mintegy egyharmadára kiterjedő erdőszet nagyszámú község határban, aprófalvas vidéken gazdálkodik, így viszonylag nagy mennyiségű, tüzelésre alkalmas faanyagot gyűjt a lakosság (2500–3000 m³). Emellett 2500–3000 m³ apríték-alapanyagot készítünk elő, melynek mintegy felét a lucfenyvesek egészségügyi termelése adják, illetve adták, ugyanis lucosaink 80–85%-át a tavalyi évvel bezárólag kénytelenek voltunk romló egészségi állapotuk miatt felszámolni. Az erdőszet területén már csak szórványos a lucfenyő előfordulása.

Fakitermelési feladatainkat hat, nagyobb teljesítményre is képes véghasználó, gyérítő vállalkozó csapattal, továbbá négy, csak gyérítési munkálatokat végző brigáddal végeztetjük. Két vállalkozás bérel részvénytársaságunktól termelőgépet, egyikük egy John Deere kihordót, a másik egy Timberjack vonszoló; a többi fakitermelő saját eszközzel dolgozik. Szállítási feladatainkat öt vállalkozás oldja meg, melyből három bérel tőlünk egy-egy Volvo tehérgépkocsit.

Erdőszetünknel a fakitermelést mintegy 60%-ban vonszolásos technológiával végezzük. Véleményem szerint ez önmagában nem feltétlenül jelent hátrányt az erdőtalajra, újulatra, visszamaradó állományra nézve. Remélhetőleg nem hat eretnokségnek azt állítani, hogy a sokat emlegetett „kizárólag környezetkímélő gépekkel és technológiával” végzett fakitermelés is – a forwarderes

technológiát is ekképp emlegetik – nem megfelelő szervezéssel, nem kellő odafigyeléssel talaj- és újulatkárosodással zárulhat. Ugyanakkor esetenként a vonszolásos technológiával érhetjük el a legjobb eredményt, a kihordószervénnyel próbálkozni sem érdemes.

Sajnálatos, hogy az elmúlt 15 évben fogatos brigádokat nem sikerült beállítanunk gyérítési munkálatokba sem.

Forwarderünk Fitos Imre fakitermelő vállalkozó vezetésével jelenleg Csács kerületünkben dolgozik Horváth László kerületvezető erdész kollégánk irányítása mellett. A gyertyánlábazatos bükkösből a felkészített, átvételezett választékokat a feltároló mellett rakodóterületre máglyázza, illetve a rönkanyag megfelelő részét teríti. Az erdőszet kis hányadán szükséges vonszolásos előkészítést, csörlőzést is végeznünk.

Elvárt a rönkanyag mozdítás előtti, azaz tő melletti kapcsolása. A minimálisra igyekszünk szorítani a szállítás során keletkező repedés lehetőségét, hiszen legértékesebb választékaink a legsérülékenyebbek. Amíg a fakitermelő brigád ebben a kerületben dolgozik, a brigád mellé beosztott hosszító kollégáink feladata a rakodóra kiszállított, már bekapcsolt rönkanyag napi ellenőrzé-

se, szükség szerinti ismételt kapcsolása.

Januárban viszonylag zavartalanul dolgozhattunk, a februári időjárás azonban már nem sok jóval kecsegtetett. Je-

Fontos a térbeli rend

lenleg közel háromhetes lemaradásban vagyunk az általunk elképzeltektől. Amennyiben a március első fele is csapadékos lesz, véghasználati bükköseinkből jócskán marad őszre. E tény önmagában éves terünk teljesítését nem veszélyezteti, viszont faanyagforgalmunkat némiképp felborítja. Vevőinket nem az igényelt, egyeztetett ütemben tudjuk kiszolgálni, illetőleg az árbevétel később jelentkezik.

A fahasználat és a fakereskedelem irányítását területi bontásban gyakoroljuk. Zalaegerszegtől keletre és északra Világhy András fahasználati műszaki vezető kollégám végzi, míg a várostól délre és nyugatra az én feladatom. A területi bontás főként csak a fakiter-

melési munkálatok szervezésére, felügyeletére vonatkozik, az értékesítés tekintetében törekszünk átlátni mindketten a teljes erdőszetet. A rönkátadásokat igyekszünk mindig együtt

zások megkívánta visszacsatolás sem érné el, vagy csak késve a termelést.

A zalaegerszegi erdőszet meglehetősen nagy mennyiségű méteres tűzifát termel, mivel a térségben nagy a kereslet e termék iránt. A tavaly ősszel meghirdetett szociális tűzifa-program keretében 1269 m³ önkormányzati igényt teljesítettünk február elejével bezárólag, melyből csaknem 1000 m³-t karácsony előtt sikerült kiszállí-

tanunk. A teljességhez hozzátartozik, hogy több önkormányzat kérésének tettünk eleget a januári szállítással.

A programon kívül tavaly továbbá mintegy 6000 m³ tűzifát vásárolt erdőszetünkől a lakosság. Elmondható, hogy gyakorlatilag reklamáció nélkül zajlott az értékesítés, reményeink szerint vevőink megelégedésére.

Fotó és szöveg: Pintér Csaba

Árvolt Kálmán és Boda Mátyás hosszító kollégák „küzdeme”...

Gyergyák Lajos: Pörgés

Az elmúlt évek gyakorlatához hasonlóan 2015-ben is fotópályázatot hirdetett a Zalaerdő Zrt. aktív és nyugdíjas dolgozói részére.

A korábbiakhoz képest a tavalyi pályázatra lényegesen csekélyebb számú pályázó – összesen kilenc – küldte be munkáit. Néhányuk elmondása szerint a napi munka, a család és egyéb tevékenységeik mellett kevesebb idő is jutott a fo-

tózásra. Mint említették, a korábbi években lehetőségük volt arra is, hogy az addigi összes fotóikból válogassanak, s ezeknek a tárházát már kimerítették. (Tavaly év végén ezért külsősöknek hirdettünk pályázatot, melynek e sorok megírá-

sakor is már több mint száz pályázója van. Beküldési határidő: 2016. március 20. További információ: fotopalyazat.zalaerdo.hu.) Ettől függetlenül folytatjuk a hagyományt, és a tervek szerint néhány évente hirdetünk fotópályázatot a Zalaerdő kollektívájának is.

A tavalyi pályamunkákat a Maros Sándor természetfotós, Pintér Csaba erdészetigazgató és Léránt János nyugalma-

zott kerületvezető erdész alkotta zsűri bírálta. Egyöntetű döntésük alapján a díjnyertes alkotások az alábbiak:

1. Gyergyák Lajos: Pörgés
2. Hopp Eszter: Hófehérke
3. Gál Sándor: Reggeli napfűrdő

Különdíjas: Fűr Tamás: Tavaszi keringő

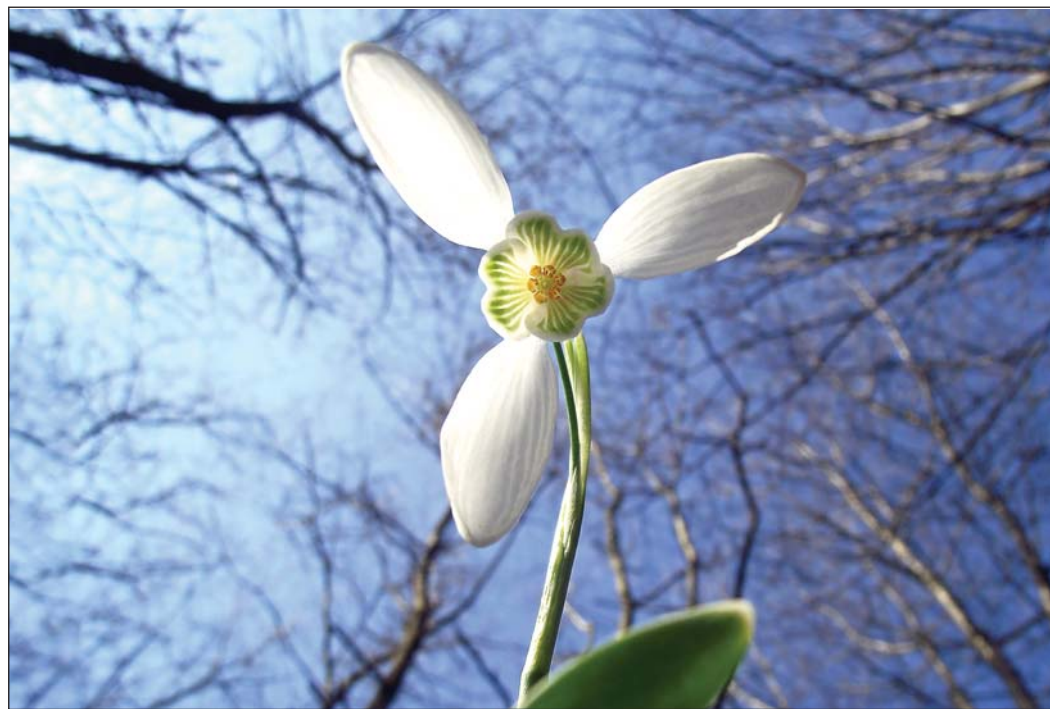
A fotók készítőinek szívből gratulálunk!

Steyer Edina

Fotópályázat 2015

Fűr Tamás: Tavaszi keringő

Hopp Eszter: Hófehérke

Gál Sándor: Reggeli napfűrdő

Tervezett közjóléti programok az év első felére

ÁPRILIS 16. – Ökonap a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskolában

ÁPRILIS 22. – Föld napi faültetés az időspirálnál (Csónakázó-tó, Nagykanizsa)

ÁPRILIS 22. – Az erdei szálló átadója Obornakon

ÁPRILIS 23. – Indul a szezon az erdei vasúton

ÁPRILIS 29–30. Bemutakoznak Zalaerdő Zrt. erdei iskolái a nagykanizsai városnapon

MÁJUS 6–8. – Erdei hosszú hétvége, avagy „tábor” felnőtteknek a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskolában

MÁJUS–JÚNIUS: – Erdei iskolai programok az iskolák igényeihez igazodva, előzetes bejelentkezéssel a Nyitnikék és a Zakatoló Erdei Iskolában

MÁJUS 10. – Madarak és fák napja – túravezetések a lenti, a letenyei és a zalaegerszegi erdészet területén óvodás és iskolás csoportok számára, előzetes bejelentkezéssel

MÁJUS: Növények napja: – Tárlatvezetés a Surdi Díszfaiskolában, túravezetés a Budafai Arborétumban

MÁJUS 29. – Gyermeknapi járat és gyermeknap programok a Zakatoló Erdei Iskolában

JÚNIUS 18. – Múzeumok éjszakája: erdei vasúti utazás, kiállítótermi látogatás, fűrészüzemi látogatás...

JÚNIUS 24. – Szent Iván-éj a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskolában

JÚNIUS 25. – Kisvasút nap

JÚNIUS–AUGUSZTUS: Nyári táborok az erdei iskolákban

MÁJUS, JÚNIUS, AUGUSZTUS, SZEPTEMBER, OKTÓBER: Gombaismereti túrák a Lenti és Zalakaros környéki erdőkben, a gombamegjelenés függvényében

Előzetes időpont-egyeztetéssel egész évben van lehetőség túravezetésre az arborétumok, tanösvények területén, kiállítótermi tárlatvezetésre, illetve a fűrészüzem bemutatására Lentiben, erdei iskolai foglalkozásra az erdei iskolákban és a környékükön. Igény esetén egész évben különjáratokat indít a Csömödéri Állami Erdei Vasút.

A meghirdetett programok folyamatosan frissített listája, részletes leírása és a mindenkor aktuális menetrend megtalálható a www.zalaerdo.hu oldalon! Érdeklődni lehet az erdei iskolák és az erdészetek elérhetőségein, valamint a kozjolet@zalaerdo.hu e-mail-címen!

Az ősztendőt bevezető évadnyitó, egyben tisztújító közgyűlést 2015. január 29-én tartotta a klub a nagykanizsai Halis István Városi Könyvtárban. André Béla klubelnök megnyitja után elnöki beszámolója hangzott el a 2014-es évről, majd Horváth Dénes, az ellenőrző bizottság elnöke értékelte a klub gazdálkodását. Ezt követően az Alapszabály módosítására került sor, majd határozat született a Ptk. alapján a működés folytatásáról, valamint az egyszerűsített mérlegbeszámoló elfogadásáról.

André Béla ezután visszaemlékezett klubunk közel egy évtizedes sikeres működésére, s mivel a továbbiakban – korára való tekintettel – nem kívánta magát jelöltetni az elnöki posztra, a jelölőbizottság előterjesztése alapján a jelenlévő klubtagok Tihanyi Gyulát egyhangú, nyílt szavazással megválasztották a klubunk új elnökének.

A közgyűlés kedves és felémelő színtöltő volt, amikor az új elnök megköszönte André Béla áldozatos, önzetlen munkáját, s egyúttal átadta részére a klub elismerő Emléklapját, valamint ajándékként „Az erdészeti felsőoktatás 200 éve” című háromkötetes, impozáns jubileumi könyvet. A közgyűlés ezt követően André Bélát a klub tiszteletbeli örökös elnökévé választotta, aki előzetesen megköszönte a részvénytársaság vezetőségének a klubnak nyújtott anyagi és erkölcsi támogatást, a klubtagságnak pedig azt, hogy ilyen sokáig megtisztelte bizalmával és segítő támogatásával.

A következő könyvtári klubrendezvényünkön 2015. február 26-án a megelőző év, azaz a 2014-es esztendő programjainak kiragadott legjellemzőbb pillanatokat láthattuk vetített képes előadás formájában, amely ezúttal is Andréné Zöldi Zsuzsanna elnökségi tag igényes

legességek országának életébe.

Április 30-án, kellemes tavaszi időben került sor az év első kirándulására. Társasgépkecsinkkal elsőként a Somogy megyei Várda községet céloztuk meg, pontosabban az ott található Szász-kúriát, amely egykor a Somssich–Matolay-kastély volt, s amelyet Szász Endre, a világhírű grafikus és festőművész 1988-ban megvásárolt és parkjával együtt igényesen rendbehozott. Itt élt ezután 1991-től ötödik asszonyával, Szászné Hajdú Katalinnal, s itt alkotott a 2003-ban bekövetkezett haláláig. Özvegye – egyben hagyatékának kezelője – előzetes bejelentkezés alapján fogadja a látogatókat – belépődíj ellenében. Megérkezésünkkor először tájékoztatást kaptunk a világhírű grafikus és festőművész izgalmas, nem mindennapi pályafutásáról, majd igényes hozzáértőként – Katalin asszony maga is grafikus volt Holóházán – teremről teremre vezetve bennünket, mutatta be a művész alkotásaiból – remek grafikáiból, festményeiből – itt kiállított válogatást. Láthattuk a sajátos „szászi” fekete-fehér, gyakran arany színnel is gazdagított mintákat, ábrázolásokat, művészi kézzegények halhatatlan lenyomatait.

Az Erdélyből származó Szász Endrét kalandos magyar-

dig 1091-ben jelentős bencés kolostort alapított a területen. Itt is temették el, hamvait később vitték Váradra. A romok feltárására 1972–1992 között került sor. 2011-től nemzeti emlékhelyként fogadja a látogatókat.

Somogyváron megtekintettük az egykori Széchenyi-kastélyt is, melyben évtizedek óta állami gondozott gyerekek élnek. Mai egyik nevezetessége, hogy itt nevelkedett Rostás Árpád, a Magyar Örökség díjas, világhírű cigány restaurátor és vándorasztalos. Nevéhez fűződik többek között Országunkunk faburkolatának és a Louvre ablakainak restaurálása, de említhetjük az angol kirá-

sabban polai községrészének „Mindenszentek” templomához, ahol Horváth Gábor plébános atya fogadott bennünket. Bemutatta a XIII. század végén román stílusban épült templomot, amit többször átépítettek, hajóját barokk stílusban alakították ki, ám félköríves szentélyének román stílusán nem változtattak. A déli oldalán igazi kuriózumként látható az eredeti román kori ablak. A legújabb kori felújítása 2008-ban fejeződött be, melyet a hívek méltó módon megünnepeltek. A maga nemében egyedi különlegességnek számító templom 2009-ben – a szavazás során – első helyezett lett a „Zala megye 7, ember alkotta csodája” közötti rangsorban.

Kis ajándékunk átadása után az atya is megajándékozott valamennyiünket – az előre elkészített csomagból – egy-egy díszgyertyával, ami a templomot ábrázolja.

Következő megállónk a ZALAERDŐ egykori letenyei furnérüzeme volt, amely 1993–1994 között – a privatizálás során – német tulajdonba került, s amely teljes nevén ma OWI Zala Fa- és Műanyagipari

Termékeket Gyártó és Forgalmazó Bt.

Az üzem mai helyzetét és működését Radványi Gábor faipari mérnök kolléga bejárás keretében mutatta be, így a rétegelt idomtermékeket, üllőlapokat, támlákat, székpálástokat és a gyártó gépsorokat. Elmondta, hogy iparáguknak egyúttal alkatrész-beszállító is, a kapcsolódó műanyag elemekkel együtt. Legfőbb alapanyaguk a minőségi hámozási bukktrónk, melynek beszerzése egyre nehezebb. Gazdaságos, környezettudatos a működésük, hőigényüket a hulladékfa biztosítja.

Megköszönve kedves fogadásunkat, a Márki Vadászhoz indultunk, ahol Hopp Tamás erdészeti igazgató úr a tőle már megszokott szívélyességével látott vendégül bennünket ebédre a bánokszentgyörgyi erdészet nevében. Ezt követően kalauzolásával látogattunk meg a festői környezetű, a börcönicei szőlőhegyen a XIII. század második felében épült Szent Lőrinc-kápolnát, amely az 1600-as évek törökűldöztetése kapcsán nagyrészt elpusztult – csak az oltár körüli rész maradt meg –, s amelyet 1801-ben épí-

tettek újjá késő barokk stílusban. A látogatás után külön meglepetésben lett részünk, mert vendéglátónk a 100 éves tölgy- és gesztenyefák által ölelt rusztikus tölgyasztalokra valósgos pikniket varázsolt számunkra. A megható és emlékezetes kedvességet külön is megköszöntük.

Június 16-án a könyvtárban klubunk rendkívüli közgyűlést tartott, mivel a Zalaegerszegi Törvényszék végzésében a korábban betervezett Alapszabályunk néhány pontjában változtatást írt elő.

A nyári szünet után, augusztus 27-én találkoztunk újra, ezúttal Szécsisziget és Lenti volt az úti célunk. A szécsiszigeti Szent Kereszt templomot Wágner Sándorné (Kati néni) községi tárlatvezető mutatta be, lokálpatriótai büszkeséggel.

A templomot II. gróf Szapáry Péter földesúr és felesége építtette 1750–1760 között, barokk stílusban. A látványos díszítések, freskók osztrák mesterek alkotásai, hasonlóan jeles osztrák mester műve a templom híres orgonája. Az oltára körüljárható, közelében a fából faragott Szerecsen Madonna látható. Szószéke rokokó stílusú. A szentély feletti oratórium egykor a grófi család kápolnája volt, ma igen nívós egyháztörténeti kiállításnak ad helyet, érdekes és helyi értékű, évszázadokra visszamenő információkat adva a látogatóknak, így nekünk is. A templom hátsó traktusában, a Fekete Kápolnában Szűz Mária ölében fia szobrával látható, s itt a legértékesebb helyi szobor is, a Celi Mária.

Kati néni ezt követően bemutatta településük vízimalom-különlegességét is, amely ma Kerka Vízimalom Múzeum. Építése a XVII. századra vezethető vissza. Egészen 1953-ig működött. A múzeumban gazdag tárgyi anyagot láthattunk az egykori malom elemeiből, de a molnárak sajátos eszközei, használati tárgyai is megtalálhatóak

összeállítását dicsérte. Ezt követően került sor a 2015-ös esztendő programtervezetének előterjesztésére, megvitatására, majd véglegesítésére, melynek megvalósulásáról kívánunk most számot adni, a teljesség igénye nélkül.

Március 25-én régi előadónkat, Benedek Miklós tanárt, címzetes igazgatót köszönhetjük a könyvtárban, aki „Izland, a tűz és a víz országa” címmel tartott érdekfeszítő, kuriózumként ható, vetített képes előadást.

A Magyar Földrajzi Társaság szervezésében, annak tagjaként, még 2014-ben kéthetes izlandi tanulmányúton vett részt, s így segítségével bepilanthattunk a természeti külön-

országi indulása után európai kiállításai tették ismertté, s 1971-ben hivatalosan Kanadába, majd az Egyesült Államokba távozott, ahol igen elismert művészként tartották számon. A '80-as években hazatelepült, s a Hollóházi Porcelángyár stúdiójának egyik alapítója lett. 2003-ban a Munkácsy-díjas művészt kitüntették a Köztársasági Érdemrend középkeresztjével, ám halála megakadályozta az átvételében.

Maradandó művészi életmennyel gazdagodva indultunk tovább Somogyvárra. Közélemben, a Kupavári-hegyen állt egykor Koppány vezér földvára, melynek helyén Szent István királyunk templomot építtetett, Szent László lovagkirályunk pe-

lyi családnak, Obama amerikai elnöknek vagy a Vatikánnak készített bútorait is.

A kastély rusztikus lépcsőzetét kis lakóinak bevonásával újította fel, akiknek egyúttal tanításáról és taníttatásáról is gondoskodik, külön figyelve a tehetségesekre.

Egy fonyódi kisvendéglő ebédet követően még jutott időnk a fonyódi hegyen, majd a bálalepi parton barangolni s a magyar tengerünknek egy új nyarat sejtető, végtelennek tűnő víztükrében elmélázva, régi idők kedves balatoni emlékeit felidézni.

Május 28-án, már szinte nyári időben, kora délelőtt érkezünk Becsehelyre aznapi úti célunk első állomásához, ponto-

jellemezték működését

voltak, a zalai vízimalmok archív fényképeinek társaságában.

Ezután a XVIII. században épült Andrassy-Szapáry kastélyt látogattuk meg, újabb idegenvezetőnk segítségével. A barokk stílusú épület a Szapáry családtól 1820-ban – házasság kapcsán – került Andrassy-tulajdonba. 1945 után igen lepusztult, elhanyagolt állapotban volt. Rekonstrukciója 2000-re, a millenniumra készült el. A kastélyban ma kilenc szoba turistaszálláshely van, egy nagyobbacska terem pedig helyi, néprajzi kiállítással várja a látogatókat.

Megérkezve Lentibe, az erdészt tanácstermében Gróf András erdészetigazgató és Lukács Ferenc fafeldolgozási ágazatvezető fogadott bennünket. Elsőként az erdészetigazgató úr adott tájékoztatást gazdálkodásuk helyzetéről, majd említett kollégája a fafeldolgozó üzem tevékenységéről szólt. Ezt követően helyszíni bejárásra került sor, melynek során az üzem mai gépeit láthattuk működés közben, s természetesen termékeiket, köztük a LENPELL Magyar Termék Nagydíjas keményfapelletet.

Az erdészet vendégeként a közeli étteremben fogyasztottuk el ebédünket, s megköszönve szíves vendéglátásukat, indulunk Páka felé, ahol az erdőszélben még megtekintettük az '50-es évek elejének elhíresült, szégyenletes bunkerrendszerének maradványait.

Szeptember 24-én a világhírű magyar porcelánkészítés fellegvárát, a Veszprém megyei Herendet látogattuk meg. Megérkezve – mai nevén – a manufaktúra helyszínére – a belépődíj ellenében – idegenvezetői tájékoztatást kaptunk a ránk váró látnivalókról. Az egykori gyár fejlődéstörténetét bemutató termeket járva megismerhettük azt a folyamatot, mely a kezdetek, az 1820-as évek derekától elvezetett napjainkig. A soproni Stingl Vince keménycserep-műhelyt létesített itt, s már porcelán előállításával is kísérletezett.

Üzemét 1839-ben a tatabi Fischer Mór megvásárolta, s ezt követően évtizedeken át nevéhez, majd leszármazottjaihoz fűződött a porcelánkészítés európai elismertségének megalapozása. A XIX. században kontinensünk koronás főinek udvarában különleges sikk lett a herendi porcelán díszes étkészleteivel vagy impozáns egyéb alkotásaival emelni az amúgy is rangos miliőt, s ez a folyamat napjainkban is tart, gondoljunk csak az angol királyi család részére rendszeresen szállított – kézzel festett – egyedi porcelánokra.

A gyárat 1948-ban államosították, majd a rendszerváltozás idején, 1992-ben privatizálták. Tulajdonosai háromnegyed

részt az ott dolgozó emberek, negyed részt pedig a magyar állam.

A manufaktúrát 2001-ben Magyar Örökség díjjal tüntették ki. Ma mintegy ezer alkalmazottjuk van, ötszáz közülük kézifestő, húsz pedig mesterfestő.

A látogatók számára külön kis mintaműhelyt létesítettek, ahol mi is megcsodálhattuk az ott dolgozó munkások keze alatt boszorkányos gyorsasággal, ügyességgel formálódó kis alkotásokat. A '90-es évek végén felépült a pompázatos kiállítási tárgyakkal ékesített látogatóközpont, a Porcelánium, s az igen igényes Apicius étterem és kávéház, melyet egy kávé vagy egy tea erejéig – a belépőjegy árában foglaltak alapján – mi is meglátogattunk. Ezt megelőzően azonban a manufaktúra vetítőtermében élvezhettük a 3D-s legújabb reklámfilmjüket, melyben az érzéki hangulat varázsa, a légies, örök női szépség bája és kecsessége, csodálatos összhangban harmonizálva festette alá a bemutatott páratlanul becses művészi porcelántárgyakat. Igazán emlékeztet kis előadás volt.

2015. november 5-én a Halis István Városi Könyvtárban tartott rendezvényünkön elsőként Iványi Miklós mutatta be legújabb könyvét, melyről az előző lapszámunkban olvashattunk, majd Tihanyi Gyula klubelnök DVD-filmvetítése következett a kínai meridiántorna egészségvédő hatásáról, amelynek célja, hogy a szervezetben az életenergia szabadon keringhesen az úgynevezett 3-1-2 meridiángyakorlatok alapján, s így a beteg szervek meggyógyuljanak. A meridiántorna igen egyszerű, könnyű mozdulatokból áll. Bárki elkezdheti és végezheti. A harmas szám az első gyakorlat jele – meghatározott helyen – a kézfejen pontmasszázszt kell alkalmazni. A kettes szám a két láb erejének próbára tételét jelenti, míg az egyes szám az ülvé, állva vagy fekvé végzett hasi légzésre utal. Városokban, így Nagykanizsán is szervezett helyeken, csoportosan is lehet végezni a tornát.

Az elmúlt évünket sajnos beárnyékolta két klubtagunk, Varga Béláné és Malekovics János váratlan halála. Emléküket kegyelettel őrizve vettünk tőlük végső búcsút temetésükön.

December 9-én klubunk a Zalaerdő Zrt. év végi, hagyományos központi nyugdíjas-találkozóján vett részt a kanizsai Honvéd Kaszinóban, ahol Rosta Gyula vezérigazgató úr köszöntőjét és tájékoztatását követően, szívélyes vendéglátás közepette, a résztvevők már adventi hangulatban, elismerő köszönettel nyugtázták a részvénnytársaság vezetőségének tiszteletre méltó figyelmességét.

Dr. Baráth László

Erdőfelügyelő és szakellenőr

A hibákat orvosolni is kell, nem csak feltárni

Lassan egy éve, hogy dr. Páll Miklós szakfelügyelőként dolgozik a Zalaerdő Zrt.-nél. Múltról, szakmai tapasztalatokról és szabadidőről beszélgettünk.

Dr. Páll Miklós nagykanizsai születésű, 1974-ben érettségizett a Landler Jenő Gimnáziumban (a Batthyány Lajos Gimnázium jogelődje – a szerk.), majd 1980-ban erdőmérnöki oklevelet szerzett a soproni egyetemen. Közvetlenül a diploma megszerzése után, 1980-ban állt munkába az akkori Balaton-felvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál, először gyakornokként annak bakonybéli erdészeténél, majd az ugodi és a balatonfüredi erdészetnél dolgozott műszaki vezetőként. Zalába 1987-ben került vissza, és mint erdőfelügyelő kezdett dolgozni a Zalaegerszegi Erdőfelügyelő-ségnél. Doktori értekezését Vadkárosítás a fenyőállományokban címmel írta 1993-ban.

– Az erdőfelügyelő-ségnél a munkám eleinte szokatlan és egészen más volt, mint korábban, hiszen míg műszaki vezetőként napi szinten kellett a termelést irányítani, a folyamatokba beavatkozni, problémákat megoldani, addig a hatóság munkája ettől jelentősen eltért. A hangsúly itt az ellenőrzésre helyeződött a termelés irányítása helyett.

Miklós 28 évet töltött el a közigazgatásban különböző pozíciókban lényegében

ugyanott, csak a szervezet elnevezése változott: Zalaegerszegi Erdőfelügyelő-ség, Állami Erdészeti Szolgálat, Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal, majd Kormányhivatal lett.

– Ez idő alatt végig a Zalaerdő Zrt. erdészeteit felügyeltem, a bánokszentgyörgyi erdészetet 25 évig folyamatosan. Osztályvezetőként a cég összes ügyével kellett foglalkoznom hatósági oldalról. Éppen ezért elmondhatom, hogy nem ismeretlen terepre jöttem, mert ha kicsit más nézőpontból is, de beleláttam a társaság gazdálkodásába, és elég sok tapasztalatot szereztem az évtizedek alatt. Jelenleg szakfelügyelőként dolgozom, ami annyit jelent, hogy az erdészeknél folyó szakmai munkát kell a helyszínen vizsgálnom. Felmerül a kérdés, hogy miért van szükség erre? Azért, mert az erdészeti hatóság munkája az elmúlt évtizedek folyamán egyre inkább eltolódott a külső szakmai ellenőrzésről az adminisztratív ellenőrzés irányába, és úgy gondolom, ezt a hiányt pótlandó döntött úgy a cégvezetés, hogy szükség van egy szakfelügyelőre. Az állami erdőgazdaságoknál folyamatban lévő, illetve már lezajlott vizsgálatok is arra ösztönöznek

bennünket, hogy a belső ellenőrzést ne hanyagoljuk el.

Miklósnak, mint mondta, hatósági emberként rálátása volt mind a magánerdő-tulajdonosok, mind az egyéb állami erdőkezelők tevékenységére. Azt gondolja, hogy ebben az összehasonlításban szakmailag a Zalaerdő messze magasabb színvonalon teljesít, mint a többiek.

– Természetesen sohasem lehetünk elégedettek. Úgy vélem, hogy a szakfelügyelőnek nem az a célja, hogy felelősöket keressen, hanem hogy feltárja a hiányosságokat, és javaslatokat tegyen a hibák kiküszöbölésére. Itt nem csak a már megtörtént eseményekre gondolok, hanem a jövőre nézve is fontos, hogy levonjuk a tanulságokat, és megtegyük a szükséges módosításokat azért, hogy a hasonló hibákat később elkerüljük. Engem mindig foglalkoztat az, hogy ha valamit látok, ami nem jó, azt hogyan lehetne másképpen csinálni... A munkám során igyekszem a kollégákat segíteni tapasztalataimmal, és velük megvitatta közösen megtalálni a helyes megoldásokat!

A szabadidő és a hobbi azok a dolgok, amelyek a legtöbb ember életében sajnos háttérbe szorulnak, de nyilván mindenkinek szüksége van arra, hogy a munkáján kívül mással is foglalkozzon, feltöltődjön, vagy éppen másfélét dolgoz-

zon, mint ami a főállása. Miklóssal sincs ez másként.

– 1997 óta igazságügyi szakértőként is dolgozom, tagja vagyok a földművelésügyi miniszter agrárgazdasági igazságügyi szakértői testületének. Ez nem igazán szabadidős tevékenység, de ez az egyik, ami időmet leköti. Szívesen tartózkodom hétvégi birtokomon is, amit még édesapám kezdett el művelni, ott legfőképp szőlőtermesztéssel foglalkozom. Ha tehetem, Bodor György barátommal vadászom, illetve örömet olvasok, leginkább történelmi visszaemlékezéseket, vagy pedig kortárs, valamint 20. századi szépirodalmat. Egy kicsit más elfoglaltság, de idős szüleimmel is napi szinten törődöm.

Mint már említettük, Miklós „ismerős terepre érkezett”, amikor 2015 májusában elkezdett dolgozni a Zalaerdőnél, ám ez nem csak a korábbi munkájának köszönhető. Egész családjára szorosan kötődik a társasághoz: nagyapja Szentpéterföldén és Bánokszentgyörgyön volt erdőgondnok, és ő is szakfelügyelő lett pályája végén. Szülei mindketten itt dolgoztak, innen is mentek nyugdíjba. Fellelése, Pálné Schubert Judit és öccse Páll Tamás jelenleg is a Zalaerdő munkatársai.

Steyer Edina

Újabb siker Lengyelországban

A Lengyelországi Erdészeti Szakszervezet 2016. február 25–28. között rendezte a Lublin közeli Janów Lubelski településen, az impozáns Környezeti Nevelési Központban a XXIV. lengyelországi erdészek nemzetközi sakkbajnokságát, melyet magyar versenyzők részvétele tett nemzetközivé.

A háromfős csapatban az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének versenyzőjeként, a ZALAERDŐ Zrt. részéről Németh József, a zalaegerszegi erdészet kerületvezető erdésze, valamint Papp Nándor, a központ nyugalmazott építési előadója kapott helyet. A harmadik csapattag Sipos Imre, a KAEG Zrt. kereskedelmi csoportvezetője, szakszervezeti titkára, aki egyúttal

EFDSZ elnökségi tagként a küldöttséget is vezette.

A 11 fordulós végül óriási versenyt hozott a 49 résztvevő számára. Rymasewski Dariusz a wroclawi csapatból 10 ponttal nyerte a versenyt, Papp Nándor a tavalyi eredményt elérve 9 és fél ponttal lett második, Németh József 6 és fél ponttal tizenkettedikként, Sipos Imre pedig 5,0 ponttal a középmezőnyben végzett. A csapatver-

senyt szintén a wroclawiak nyerték 16 és fél ponttal, a 16 pontos magyar csapat előtt.

– A verseny színvonala egyöntetű vélemény szerint most volt a legmagasabb – mesélte Papp Nándor. – Nagyon ritka, hogy egy 11 fordulós svájci rendszerű versenyt kilenc és fél ponttal nem lehet megnyerni. (Tavaly ugyanennyi pont egy teljes pont előnyt ért.) Ez-

szánsz óváros 1992-ben méltán lett az UNESCO világörökség része. Nagy élmény volt alaposan bejárni a városrészt, melyet a történelem viharai különös jókedvükben kíméltek meg az utókor számára, a sok évszázados háborúk és ellenségeskedések dacára, melyek e vidéket kiemelten jellemezték. A vendéglátás a szokott magas színvonalú volt, a ven-

úttal ez kevés volt a korábbi tizenkétszeres bajnok Rymasewski Dariusz ellen, aki teljesen megérdemelten győzött. Másnap délután néhány órák kirándulás keretében az ukrán határ közelében található Zamosc városát tekintettük meg. A város óriási vára, valamint a benne felépített rene-

gélátók, élükön Bronislaw Sasin elnök úrral, mindent elkövettek, hogy kiválóan érezzük magunkat.

Jövőre a jubileumi XXV. bajnokság visszatér Krynicára, a kezdeti állandó helyszínre, melyre már a díjátadón meghívást kaptak sakkozóink.

Gratulálunk!

Fotó: Janów Lubelski

Erdészarcok

Sokoldalú és energikus

Pálinkát főz, túrát vezet, trombitán játszik, időnként vadászik és horgászik is, fényképez, és amire a legbüszkébbek vagyunk vele kapcsolatban: 2010-ben ő lett az „Év erdésze” az országos döntőn. Gál Sándor kerületvezető erdésszel családról és hivatásról beszélgettünk.

Családjában nem volt korábban hasonló foglalkozás sem, mint mondja, leginkább a falubéli erdész volt rá nagy hatással. Gyermekkorában rengeteget csavargott a közeli erdőkben, ekkor szerette meg a természetet. Sándor Nagykátán született, a Pest megyei Tápióságban élt a középiskola kezdetéig. Szegeden, a Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskolában érettségizett 1986-ban, majd 1987-ben ugyanitt végezte a technikumot.

– Kertész Ferenc kollégánk is ebből a faluból származik, az ő révén kerültem Zalába. Ő szöjt, hogy van lehetőség gyakornokként munkába állni. Már tíz éve itt alkalmazták kerületvezető erdészként, amikor 1986. szeptember

1-jén elkezdtem dolgozni a Zalaerdő jogelődjénél. Ez év november végétől lettem beosztott erdész, majd '87-ben bevonultam katonának, Aszódra kerültem. A katonaság után visszatértem Zalába. A kezdetektől fogva több kerületet is megjártam, gyakornokként a Lászlóerdő, beosztott erdészként Obornak, Rigyác, a leszerelés után pedig az Irtás kerületben dolgoztam. Ez utóbbiban kaptam meg '90 január 1-jén a kerületvezető erdészi kinevezést. A mostani kerületem, Csikótilos két nagy tömbből áll: a déli oldal Zalakaros és Zalamerenye környéke, az északi pedig Orosztony, Garabonc és Nagyrada községi területek – összesen 560 hektár területért felelek. Keletről a Kis-Balaton határolja. A kerület eléggé szabdaltszerű terület. Valamikor papi birtok volt, a veszprémi káptalanok gazdálkodtak itt hosszú ideig, de pontos évszámokat nem tudok mondani. Határárkot ástak a területük köré vagy körbeszántották, mert ennek nyomainak még ma is felfedezhetők, láthatók a határvonalak. Az orosztónyi tömbben egy kis faházuk is volt, de ennek is csak nyomait látni már, az épületből semmi nem maradt meg. A kerületben a fő fafajok: tölgy, cser, bükk, gyertyán, és van egy kevés akác; elegyfajfajok: juharok, magas kőris, magyar kőris, hegyi szil, mezei szil, vörösfenyő, erdeifenyő, vörös tölgy, duglászfenyő.

Sándor kerületéhez tartozik a Zalakarosi Parkerdő, amelynek – mint a neve is mutatja – elsődleges rendeltetése parkerdő. A zalakarosi és a zalamerenyei községi határon fekszik, nagyjából 100 hektár. Itt található a négyszintes zalakarosi kilátó, mely a zalakarosi önkormányzat keze-

lésében áll. A Zalaerdő itt építette ki 2014-ben a Csiga-túra tanösvényt, mely tavaly elnyerte az „Év ökoturisztikai tanösvénye” díjat. Bármelyik évszakban látogatunk el a parkerdőbe, biztosan sok turistával talál-

Fotó: Steyer Edina (a tavalyi gombaismereti túráról)

kozunk. Sándor szerint – és ezt a tavalyi gombaismereti túráink is bizonyítják, melyeket ő vezetett – nagyon jó gombatermőhely. (Gombaszakértői vizsgát tett, működési engedélye van.) Azonban nem csak gombaismereti, hanem egyéb vezetett túrákra is lehet hozzá jelentkezni, rendszeres látogatói a galamboki, a nagykanizsai és a zalakarosi óvodás és iskolás csoportok a meghirdetett programokon kívül is. Szezonban szívesen megmutatja a gyerekeknek a parkerdőben fellelhető védett növényeket is: a lónyelvű csodabogyót, amelynek itt van az északi elterjedési határa; a kétlevelű sarkvirágot; a madárfészek korbort és a szúrós csodabogyót. Sok cikláment is lehet itt találni.

Sándor négy fiúgyermek boldog édesapja, az idősebbek 24 és 21, az ikrek 15 évesek. Feleségével, Jutkával akkor találkoztak, amikor Csikótilos és Irtás kerületek egykori kerületvezetője mellett dolgozott beosztott erdészként, az ő fiának az esküvőjén ismerték meg egymást. Jutka egyébként a galamboki takarékszővetkezet kirendeltségvezetője.

– A legidősebb fiam, Balázs az erdőmérnöki karra jár, úgy néz ki, a többiek szakmaelhangyók lesznek, bár Gergő, az ikrek egyike a faiparba készül. A család összes férfitagja együtt zenél a Karos Fúvóegyüttessel, a nagyobbak már 2004 óta. Feleségem, ahova tud, elkísér bennünket. Tulajdonképpen onnan indult ki az egész, hogy 2001-ben a vállalat önkénteseket keresett kürtös tanfolyamra, amelyre szívesen jelentkeztem két társammal, Vaski Lászlóval és Kovács Endrével együtt. Így nekem már volt némi előképzettségem, amikor a fiúkat beírtam a zeneiskolába, és ezt Csaba

tudta. (Tatár Csaba, a Nagykanizsai Fúvózenekar, illetve a Karos Fúvóegyüttessel vezetője – a szerk.) A kezembe nyomott egy trombitát, és mondta, hogy fújjak valamit, utána becsomagolta, és azt mondta: „Viheted is haza, kedden szívesen látlak a próbán...” Azóta tart töretlenül. Nem vagyok képzett zenész, de elfújom, amit kell, és nagyon szeretem. A karosi csapatból a jobbakkal a kanizsaiban is játszanak, nekik nyilván sokkal több

próbájuk van, nekem ez sajnos nem férne bele az időmbe. Mindkét zenekar nagyon jól szerepelt tavaly a VI. Nemzetközi Fúvózenekari Verseny és XVI. Fúvószenei Várfesztivál elnevezésű programon, minősítést is szereztünk.

További szabadidejében – amelyről mosolyogva mondja, hogy nincsen – képviselő-testületi feladatokat lát el a galamboki önkormányzatnál, egy keveset vadászik és horgászik, és amikor csak teheti, fotózik is. Mégpedig nem is akárhogyan: az elmúlt néhány évben szinte minden alkalommal dobogós lett valamelyik fotója a Zalaerdő által a saját dolgozói számára kiírt fotópályázaton. Legutóbb harmadik helyezést ért el, a fotó megtekinthető a többi díjazott képpel együtt a 3. oldalon.

– Olvasni általában akkor szoktam, ha valakire vagy valamire várnunk kell – este, fáradtan már nem sok értelme van. Az E-book olvasom mindig nálam van, ezekre a kacetokra ráfér akár több száz könyv is, így ha valamit megunk, könnyebben váltok, vagy ha befejeztem, azonnal tudok újat kezdeni. A régebbi műveknek vagyok a híve, bár újakat is szívesen lapozgatok, például a Harry Pottert is elolvastam, mind a hét kötetet. Szeretem a krimiket, a vadászbeszéléseket, de ezeken kívül másféle is tekintetek alkalmadtán. Rengeteget olvastam Sally Huntertől és Robin Cooktól, valamint Agatha Christie-től, és a Sherlock Holmes-történetek közül sem maradt ki szinte egy sem. A Kittenberger-leírásokat rendkívül élvezetesnek tartom, de például Wass Albert írásait is nagyon szeretem. Jelenleg az utazás a Holdba című Verne-regény van terítéken...

Steyer Edina

Szállásépület-avató Obornakon

Örömmel tájékoztatjuk minden kedves Olvasónkat, hogy az obornaki Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola szállásépülete elkészült, ünnepélyes átadóját 2016. április 22-én, pénteken – a Föld napján – 14 órakor tartjuk.

Fotó: Steyer Edina

Fotó: Gyergyák Lajos

Szabó Lőrinc:

Tavaszele

Dárdáit már rázza valahol a nap.

Hallod az arany fanfárokot?

Itt az ünnepe a ragyogásnak,

a fényben szinte kigyúlnak a házak:

kigyúlok én is a fény előtt

s ahogy a zöldülő mezők

visszaverik és üldözik

a tél fehér seregeit,

úgy ébrednek a magam erejére,

úgy tölt be a március melege, vére,

úgy járom a várost ittasan

s szívemben a nap arany arca van.

Óh, harsonás fény, győzelem!

Rugókon táncol az utca velem:

szállók: sugárkezek emelnek

földre háznaknak, hegyeknek:

szállók, föl, óriás, torony,

s az égbe szétharangozom:

Erő, megváltás, remény és vigasz,

jővel, szentlélek úristen, tavasz!

ZALA ERDŐ

A Zalaerdő Zrt. dolgozóinak lapja

• Szerkesztőbizottság: Baráth László, Bodor György, Fűrme Kinsztler Anita, Fűr Tamás, Hopp Tamás, Horváth Ferenc (ny. term. ig.), Illés György, Kovács Ferenc (term. ig.), Kreiner Roland, Pálkás Ákos, Pintér Csaba, Steyer Edina, Tihanyi Gyula. • Felelős szerkesztő: Kovács Ferenc (term. ig.) • Kiadja: ZALA-LAP Könyv- és Lapkiadói Kft. • Felelős kiadó: Lukácsffy Dénes ügyvezető • Nyomtatás: Gura Nyomda Bt. • Felelős vezető: Gura Béla